

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Módosító javaslat

Dr. Kövér László,
az Országgyűlés elnökének részére
Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 46/1994. (IX. 30.) OGY határozat 94. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése alapján a **Büntető Törvénykönyvről** szóló T/6958. számú törvényjavaslathoz az alábbi

módosító javaslatot

terjesztem elő.

A törvényjavaslat 80. § (2)-(4) bekezdései maradjanak el:

„80. §

[(1)] A büntetést az e törvényben meghatározott keretek között, céljának szem előtt tartásával úgy kell kiszabni, hogy az igazodjon a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, valamint az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez.

[(2) **Határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabásakor a büntetési tétel középértéke irányadó. A középérték a büntetési tétel alsó és felső határa összegének fele.**

(3) Ha e törvény a büntetés kiszabása esetén a Különös Részben meghatározott büntetési tételek emelését írja elő, a (2) bekezdésben meghatározott számítást a felemelt büntetési tételekre tekintettel kell elvégezni.

(4) Ha a bíróság szabadságvesztést szab ki, a büntetés mértékét a végrehajtás felfüggesztése, illetve a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének a figyelmen kívül hagyásával állapítja meg.]”

INDOKOLÁS

Volt olyan időszak a rendszerváltást követően, amikor a középértékes büntetés kiszabás hatályos volt, azonban alkalmazása akkor sem vált be. A bírói gyakorlatot elemezve ugyanis megállapíthatjuk, hogy az egyes bűncselekményekhez rendelt büntetési tételkeret felső határához közeli büntetést kirívóan súlyos esetekben szabnak ki. A büntetési tételkeret középső harmadában a súlyos büntetéseket értékelik, és a büntetési tételkeret alsó harmadában értékelik az általánost.

A jogalkotó ennek a nagyon régóta kijegecesedett gyakorlatnak az ismeretében határozta meg a bűncselekményekhez tartozó büntetési tételkereteket. A középértékkel nem az a

legnagyobb baj, hogy ez is az egyike azoknak a szabályoknak, amelyek szűkítik a bírói mozgásteret, hanem hogy a bevezetésének nincs elfogadható jogpolitikai indoka. Válogatás nélkül szigorítja ugyanis az összes bűncselekményt, a közúti baleset okozásától a csalásig, a foglalkozás körében elkövetett veszélyeztetéstől a testi sértésig, a becsületsértéstől a rongálásig. Egységesen szigorúbb elbírálásra ösztönöz a gondatlan bűncselekmények esetén éppúgy, mint a szándékos bűncselekményeknél. Ennek megfelelően definiálhatnánk a középértéket generális súlyosító körülményként is. A jól átgondolt, differenciáló szigorítás lehet hasznos, az általános azonban semmi másra nem alkalmas, mint népszerűség-növelésre. Mivel a bűnözéssel szembeni fellépésre célszerűtlen és alkalmatlan, a fenti bekezdések elhagyását javasoljuk.

Budapest, 2012. május 29.

Dr. Bárándy Gergely
MSZP